

چالش صنعت کشور با تحریم های اخیر

و آرایه چندین پیشنهاد برای کاهش مشکلات داخلی صاحبان صنایع

تهیه و تنظیم: مهندس علی فرهی - مدیرعامل شرکت فرش فرهی

در سال‌های گذشته کشور ایران با تحریم‌هایی مواجه بوده است که صنایع و حتی دولت می‌توانستند راهکارهایی در مقابله با آن بیابند اما تشدید تحریم‌ها و اعمال تحریم علیه بانک مرکزی و فروش نفت ایران مشکلات زیادی را به خصوص برای بخش تولیدی ایجاد نموده است.

از یک سو با تحریم بانک مرکزی امکان خرید ماشین‌آلات و مواد اولیه از طریق سیستم بانکی برای صنایع غیرممکن شده و از سوی دیگر به دلیل تحریم فروش نفت، درآمدهای ارزی کاهش و طبعاً ارزی برای تخصیص به صنایع (بجز دارو و غذا) وجود ندارد و متقاضیان ارز به بازار آزاد روی آورده و افزایش تقاضا باعث شده تا طی یک سال گذشته قیمت ارز رشد و حشمتاک ۱۰۰ درصدی را تجربه نماید.

در کنار موارد فوق به دلیل انتقال ارز از طریق صرافی‌ها و عدم امکان گشایش اعتبار بانکی، ریسک معاملات افزایش یافته و صدور مجوز صادرات به خصوص ماشین‌آلات به ایران، از سوی دول اروپایی بسیار دشوار و وقت گیر شده و متأسفانه اکنون نیز شرکت‌های حمل و نقل دریایی بین‌المللی یکی پس از دیگری ارتباط خود را با ایران قطع می‌نمایند که در صورت ادامه این روند ایران مبدل به جزیره‌ای دور افتاده در مبادلات بازرگانی بین‌المللی خواهد شد.

صرفه نظر از ماشین‌آلاتی که در داخل ساخته می‌شود، طبیعی است که صنایع کشور با نرخ آزاد ارز، امکان خریداری ماشین‌آلات جدید را نخواهند داشت لذا به دلیل رشد سریع تکنولوژی و عدم دسترسی صنایع به آن، نتیجه‌ای جز افزایش فاصله کیفی محصولات داخلی با نمونه‌های مشابه خارجی و افزایش بی‌رویه قیمت محصولات داخلی نباید انتظار داشت. در این خصوص پیش‌بینی می‌شود تورم در سال ۹۱ به رقمی حدود ۵۰ درصد برسد و این در حالیست که میزان رشد حقوق کارمندان در سال اخیر حدود ۲۰ درصد بوده یعنی اینکه حقوق بگیران با حدود ۳۰ درصد کاهش منابع در سال اخیر مواجه خواهند شد که با تکرار این روند در سال‌های آتی احتمالاً شرایطی مشابه دوران جنگ ایران و عراق رخ دهد (کمبود فراوان اقلام، ایجاد بازار سیاه و

تعطیلی صنایع و افزایش بیکاری و ...) واضح است که مصرف‌کنندگان چاره‌ای جز کاهش و اولویت‌بندی هزینه‌های خود ندارند و هزینه‌هایی از قبیل خوراک، تحصیل و درمان در اولویت خواهند بود و کاهش چشمگیر تقاضا در بازار، رشد اقتصادی منفی را به دنبال خواهد داشت. (مطابق پیش‌بینی صندوق بین‌المللی پول)

در شرایط حساس کنونی که روابط اقتصادی با سایر کشورها بسیار کم‌رنگ شده و عمده زیان به دوش تولیدکنندگان سنگینی می‌کند، انتظار می‌رود دولتمردان با درک صحیح اوضاع تولیدکنندگان تدبیری برای رفع مشکلات داخلی بیابند تا صاحبان صنایع بتوانند بر مشکلات خارج از کشور فائق آیند. لذا پیشنهاد می‌شود اقدامات زیر توسط تشکل‌های نساجی و افراد صاحب نفوذ، از مسؤولان درخواست و پیگیری شود:

- ۱- آرایه ارز مرجع به تولیدکنندگان بر مبنای میزان اشتغال فعلی و کار آفرینی در صورت دریافت وام.
- ۲- حذف حقوق و عوارض گمرکی و همچنین مالیات بر ارزش افزوده از ماشین‌آلات دست دوم و قطعات یدکی جهت تولیدکنندگان.
- ۳- آرایه تسهیلات ارزان قیمت از سوی بانک‌ها به تولیدکنندگان به خصوص تولیدکنندگان خوش حساب.
- ۴- حذف قوانین ناکارآمد و مبهم در سازمان کار و تأمین اجتماعی همچون طرح طبقه‌بندی مشاغل و بازنشستگی.
- ۵- تعلیق دریافت ۵ درصد مالیات بر ارزش افزوده از سوی تولیدکنندگان در حالیکه در آن سوی قضیه هنوز بسیاری از مشتریان حاضر به پرداخت آن نیستند.
- ۶- تعامل بیشتر شهرداری و دارایی در دریافت عوارض و مالیات و ...

هر چند علاوه بر موارد فوق مشکلات فراوان دیگری باقی می‌ماند که مجال پرداخت به همه آنها نیست اما هم‌افزایی این مشکلات برای صاحبان صنایع به قدری زیاد شده است که متأسفانه فرصتی برای پرداختن به کار اصلی خود که همان تولید است را ندارند و بی‌شک اگر تدبیری صورت نگیرد نتیجه‌ای جز تعطیلی چرخ صنعت این کشور را نباید در زمانی دور انتظار داشت.

